

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Svibanj 2019. • Godina VIII • Broj 86

**ZNATE LI DA JE SVAKI MJESEC U CRKVENOM
KALENDARU POSVEĆEN JEDNOJ POBOŽNOSTI?**

U crkvenom kalendaru svaki dan ima svoje značenje, svog sveca zaštitnika. No, često zaboravljamo kako i mjeseci imaju svoje katoličko “značenje” tj. posvećeni su određenoj pobožnosti ili Istini o kojoj su katolici pozvani promišljati. Tako Crkva ima obred posvećivanja mjeseci, primjerice, svibanj je posvećen Mariji, a listopad njezinoj krunici. Crkveni kalendar stoga je snažan alat koji pomaže bolje živjeti kršćanski život, premda je u životu prosječnog katolika često zanemaren: Siječanj – Presveto Ime Isusovo, Veljača – Sveta obitelj, Ožujak – Sveti Josip, Travanj – Presveti Sakrament (Euharistija), Svibanj – Blažena Djevica Marija, Lipanj – Presveto Srce Isusovo, Srpanj – Presveta Krv Isusova, Kolovoz – Bezgrešno Srce Marijino,

Rujan – Sedam žalosti Blažene Djevice Marije., Listopad – Krunica, Studeni – Duše u čistilištu i Prosinac – Došašće i Kristov dolazak.

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 19.00 sati.

Raspored događanja kroz mjesec SVIBANJ 2018.

1. svibnja	SV. JOSIP RADNIK MEĐUNARODNI PRAZNIK RADA – blagdan RH	Početak Svibanjskih pobožnosti u župnoj crkvi u 19,00 sati pa Sveta misa.
3. svibnja	Filip i Jakov– apostoli	Sveta misa u 19.00 sati.
5. svibnja	3. vazmena nedjelja i 1. u mjesecu. Kolekta za biskupiju. Molitve za duhovna zvanja.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati – PRVA PRIČEST. Svibanjska pobožnost u 19.00 sati u Lučici.
10. svibnja	GOSPA TRSATSKA Bl. Ivan Merz	Sveta misa u 19.00 sati.
12. svibnja	4. vazmena nedjelja i 2. u mjesecu. Nedjelja dobrog pastira.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati Svibanjska pobožnost u 19.00 sati u Lučici.
10. svibnja	GOSPA TRSATSKA Bl. Ivan Merz	Sveta misa u 19.00 sati.
12. svibnja	Sv. Leopold Bogdan Mandić	Sveta misa u 19.00 sati.
13. svibnja	GOSPA FATIMSKA	Sveta misa u 19.00 sati.
14. svibnja	Sv. Matija, apostol	Sveta misa u 07.00 sati
19. svibnja	5. vazmena nedjelja i 3. u mjesecu.	Sveta misa u 08.00 sati za članove Sakramenta - procesija s Presvetim i u 10 sati. Svibanjska pobožnost u 19.00 sati u Lučici.
25. svibnja	Blažena Djevica Marija Majka Crkve.	Sveta misa u 07.00 sati.
26. svibnja	6. vazmena nedjelja i 4. u mjesecu.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati, te u 17.30 krunica pa Sveta misa za ubijene mučenike bačene u jamu - Bultina (Bultina jama).
30. svibnja	Blagdan Uzašašća Gospodinova SPASOVO; DAN HRVATSKOGA SABORA-	Sveta misa u 19.00 sati
31. svibnja	Završetak svibanjskih pobožnosti pa misa	Javić u 19.00 sati

Napomene:

- Treća nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- od 1. do 4. svibnja svibanjska pobožnost crkvi župnoj crkvi u 19,00 sati;
- od 6. do 11. svibnja svibanjska pobožnost u crkvi Sv. Barbare u 20,00 sati;

- od 13. do 18. svibnja svibanjska pobožnost crkvi Sv. Bartula u 20,00 sati;
- od 20. do 25. svibnja svibanjska pobožnost na Maloj Glavici u 20,00 sati;
- od 27. do 30. svibnja svibanjska pobožnost crkvi Sv. Bartula u 20,00 sati;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za svibanj)

Evangelizacijska: Crkva u Africi, kao sjeme jedinstva

Da Crkva u Africi, kroz zalaganje svojih članova, bude sjeme jedinstva među narodima i znak nade za taj kontinent.

Biskupska: Zahvaljujmo Gospodinu na daru nebeske Majke i zemaljskih majki: mi smo djeca Božja, ali smo i Marijina djeca; od Nje učimo kako prihvaćati Božje darove, Božju riječ i kako radosno živjeti s pouzdanjem u Gospodina.

BLAŽENI IVAN MERZ

(1896. -1928.)

spomendan 10. Svibnja

»Svjedok – uzor – zaštitnik – primjer – suputnik
– program života i djelovanja«
(Papa Ivan Pavao II.)

Blaženi Ivan Merz rodio se u Banja Luci, 16. prosinca 1896. godine. Ogdajan je u liberalnoj sredini. Gimnaziju s maturom završava 1914. godine u Banjoj Luci. Po želji roditelja kroz tri mjeseca pohađa Vojnu akademiju, a potom počinje studij u Beču. Prvi svjetski rat prekida mu studij. Mobiliziran je i poslan na bojište. Proživljava sve patnje rata na frontu u Italiji od 1916. do 1918. U susretu s trpljenjem doživljava potpuno obraćenje Bogu. Nakon rata, 1919., nastavlja studij književnosti u Beču i potom studira u Parizu na Sorboni i Katoličkom institutu od 1920. do 1922., gdje već provodi svetački život. Iz Pariza piše majci: »Katolička vjera je moje životno zvanje«. Po završetku studija dolazi u Zagreb 1922. i postaje profesor francuskoga jezika i književnosti na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji. Doktorirao je 1923. na Zagrebačkom sveučilištu disertacijom pisanom na francuskom jeziku o utjecaju liturgije na francuske pisce.

Razmišljanjem, studijem, a osobito u krvi i plamenu rata, dolazi do spoznaje o istinitosti kršćanske vjere. Potpuno se dariva Kristu načivši kao laik zavjet vječne čistoće. Sve svoje slobodno vrijeme posvećuje odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji "Hrvatski Orlovski Savez" kojoj je dao geslo "Žrtva – Euharistija -Apostolat".

Kao katolički intelektualac riječju i perom oduševljava mlade i odrasle za Krista i Crkvu. Jedan je od prvaka liturgijskoga pokreta i zauzeto promiče liturgijsku obnovu u Hrvatskoj. Sustavno uvodi u Crkvu u Hrvata Katoličku Akciju Pape Pija XI. Glavna njegova karakteristika kao katoličkog intelektualca jest ljubav i odanost prema Crkvi i Kristovu namjesniku Papi, što je nastojao usaditi kod svih s kojima se susretao. Živi svetačkim životom prožetim štovanjem Euharistije. Premda mlad i kao laik smatran je "stupom Crkve" u Hrvatskoj.

Svojim apostolskim radom i svojom opsežnom spisateljskom djelatnošću u katoličkom tisku ostavio je dragocjenu duhovnu baštinu koja je postala izvor nadahnuća budućim naraštajima. Namjeravao je osnovati svjetovni institut, tj. zajednicu laika koji bi radili za Krista i Crkvu. Nakon njegove smrti ovu je zamisao po njegovu nadahnuću djelomično ostvarila Marica Stanković, osnovavši žensku Zajednicu Suradnica Krista Kralja, kao prvi laički institut Bogu posvećenih osoba u Hrvatskoj. Bio je čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, bliz ljudima i svakom je čovjeku iskazivao kršćansku ljubav. Na samrti je prikazao Bogu svoj život kao žrtvu za hrvatsku mladež. Umro je u Zagrebu, 10. svibnja 1928. u 32. godini, na glasu svetosti. Njegov svetački primjer i žrtva života donijeli su obilne plodove, jer su mnogi mladi nastavili ostvarivati njegovu duhovnu baštinu kako to svjedoči i natpis s vijenca koji su mu mladi postavili na grob: »HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU«. Grob mu se nalazi u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, kamo je posljednjih šest godina života svakodnevno dolazio na sv. Misu i sv. Pričest. Brojne milosti i uslišanja dogodile su se po njegovu zagovoru.

Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim u Banja Luci 22. lipnja 2003., i postavio ga je, posebice mladima i vjernicima laicima za uzor kršćanskog života. Na beatifikaciji bl. Ivana Merza Sveti Otac Ivan Pavao II. rekao je i ove riječi: »Njega vam dajem kao svjedoka Kristova i zaštitnika, ali istodobno i suputnika na putu u vašoj povijesti... On će od danas biti uzor mladeži, primjer vjernicima svjetovnjacima... Ime Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo je program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas!«

Poučna priča:

SIN UZ OCA

Medicinska sestra je vodila umornog, tjeskobnog starca do kreveta. "Vaš sin je ovdje", rekla mu je. Morala je to više puta ponoviti prije nego je konačno otvorio oči. Pod sedativima, kroz maglu je vidio uniformiranog muškarca. Podigao je ruku, a muškarac je stisnuo njegove onemoćale prste. Bio je to stisak ljubavi i ohrabrenja. Sestra je privukla stolac kako bi muškarac mogao sjesti. Čitavu noć sjedio je u slabo osvijetljenoj sobi, držao za ruku starca i šaptao mu. S vremena na vrijeme, sestra je pokušala nagovoriti muškarca da se malo odmori. Nije htio. Svaki put kad je sestra došla na odjel primijetila je kako je muškarac posve nesvjestan zvukova oko sebe – zveckanja boca s kisikom, udaljenog smijeha dežurnog osoblja, stenjanja drugih pacijenata... Povremeno ga je čula kako starcu govori nježne riječi. Umirući starac nije rekao ni riječ. Samo ga je držao za ruku. Negdje pred zoru, starac je preminuo. Muškarac je pustio ruku i otišao reći sestri. Dok je sestra radila što se mora u takvoj prigodi, on je čekao. Konačno, vratila se i kada je htjela izraziti sućut, muškarac je prekinuo. "Možete li mi reći tko je bio taj čovjek?" Sestra je na trenutak s čuđenjem zastala – "Pa vaš otac". "Ne, nije. Prvi put u životu sam ga vidio", rekao je. "Pa zašto niste ništa rekli kada sam vas odvela k njemu?", pitala je sestra. "Odmah sam znao da je došlo do pogreške. Ali isto tako sam znao da je tom čovjeku trebao sin, a sina nije bilo. Kad sam shvatio da je previše bolestan i ne može prepoznati jesam li kja njegov sin, ostao sam. Znao sam da me treba. Ja sam ustvari ovdje došao kako bih obavijestio Williama Greya da mu je sin poginuo u Iraku.", objasnio je marinac. Na to je sestra kroz suze rekla: "Ovaj čovjek je William Grey"

Priredio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis